

Projekt roku

Řeklo by se, že pro Plzeňskou teplárenskou nic nového, vždyť titul „Projekt roku“ získala už v roce 2003 za vybudování zdroje chladu pro Prazdroj (viz tehdejší čtvrtletník Plzeňská teplárenská z dubna 2004). Jenže další ocenění je důkazem, že technici v naší společnosti nesedí s rukama za zády.

„Využití spalin kotlů pro sušení dřevní štěpky v Plzeňské teplárenské – tak se projekt jmenuje (na stránkách Teplárník a Plzeňského tepla jsme o něm už dávno informovali) a ocenění se mu dostalo od Teplárenského sdružení ČR. Zde je oficiální zdůvodnění odborné poroty:

Účelem navrženého zařízení je snížení obsahu vody v nadrcené lesní štěpce z 50% na 10 % pro zvýšení její výhřevnosti. Teplo ze spalin kotlů dodané pro sušicí proces je teplem odpadním. Celý komplex strojně-technologického zařízení byl navržen tak, aby byly minimalizovány činnosti obsluhy. Z důvodu snížení celkové energetické náročnosti sušicího procesu je po sušení odváděný vzduch přiveden na rekuperátor, kde ode-

vzdává svou tepelnou kapacitu s téměř 70% účinností. Tím se opět snížila celková energetická náročnost sušicího procesu a získané teplo se může dále ekonomicky zhodnotit.

Plzeňská teplárenská a.s. je příkladem „pohotovostních infrastruktur systémů dálkového vytápění a chlazení“, který vedle zvyšování účinnosti zdroje KVET pro dodávku tepla a chladu rozšiřuje využití obnovitelných zdrojů energie (čistě biomasy i dřevní štěpky na spalování) a využívá moderních technologií pro zajištění úspor energií.

Oblíbený bonmot říká, že když tě nikdo nechválí, pochval se sám. V tomto případě to nemáme zapotřebí, slova chvály znějí sama.

Na posedu

S tímto číslem Teplárník si připadám jako na mysliveckém posedu. Lovecká vášeň mě nutí rozhlížet se, po čem bych ještě „prásknul“, ale chladný rozum velí k rozvaze.

Plzeňské teplárenské se daří – ocenění za Projekt roku je toho jen vnějším atributem, jen onou příslovečnou třešničkou či rozinkou.

Zimu jsme přestáli bez obtíží, což je už pravidlem.

Když ale obtíž nastane (a při generální opravě turbosoustrojí TG 2 se jedná o problém kapitální), jsou tu lidé, kteří si s ní umějí poradit.

Jednoho starého matadora nahrazuje mladá krev, ale neb je to moudrý muž, nevnímá to jako újmu, nýbrž jako přirozený běh věcí.

Ota s Romanem sportují, i to je v teplárně ověřený a přirozený běh věcí, stejně jako to, že Pavel objíždí stavby na kole.

Dokonce i ta Vladimíra Kromerová se přes veškerý odpor nakonec nechala vyfotografovat a umístit svoji podobiznu k ostatním kolegům – oceněným pracovníkům.

Jen ta Mladá fronta DNES nám tak úplně nevyšla, ale až vypustíme informaci o prvním bloku na biomasu pro výrobu elektřiny v ČR, oni si nás ještě rádi všimnou...

A tak další novinky najdete až v Plzeňském teple, keré vyjde za pár týdnů. Já osobně se nejvíc těším na článek „Ulice politických omylů“. Hádejte, která to je?

Kdo uhodne, zvu ho na kávu do kavárny Kačaba - o té bude v Plzeňském teple také řeč.

jh

Jak se léčí lopatka

Při plánované generální opravě turbosoustrojí TG2 nastaly nebývalé starosti. Jejím cílem je revize po 8 letech provozu a příprava na další mnohaletý bezporuchový provoz s maximální možnou účinností.

„Při demontáži turbíny vznikl skluz oproti harmonogramu v souvislosti s problémy při otevírání vnějšího tělesa. K dalšímu navýšení rozsahu opravy došlo po otevření a demontáži vnitřních dílů turbíny, kdy se zjistilo vážné poškození 13. oběžného kola (chybějící 2 lopatky včetně částí bandáže), 14. oběžného kola (oba dva stupně 13. a 14. oběžných kol je nutné přelopatkovat), poškozená kompozice ložisek a další závady nad rámec běžné generální opravy.“ – vypočítává obtíže správce zařízení Petr Seidl.

Po demontáži generátoru byly navíc zjištěny vážné závady na ložiscích. Proto byla s oběma do-

davatelskými firmami (Škoda Power a ESB Elektrické stroje) zahájena intenzivní jednání, aby se prodloužený termín uvedení do provozu příliš nelišil od původního - 6. 6. 2008. Hlavním problémem bylo prosadit přednostní termín v už tak přeplněném výrobním programu dodavatelů a zlí jazykové tvrdí, že výrobní ředitel Z. Dongres proto ujel nejeden kilometr, oslovil nejednoho známého, vypil nejednu kávu a vyslovil nejeden slib... Ale prý to vyjde!

Oprava turbíny s ulomenými lopatkami je složitou operací a bude stát

také nejeden milión korun, a tak se Teplárník zajímal, na kolik přijde oprava jiné zlomené lopatky - lidské. A světe div se, není to nic tak hrozného.

„To je dobrá zlomenina, protože lopatka je v těle dobře uložena“, libuje si chirurg MUDr. Petr Dominik. „Z jedné strany je hrudník a ze druhé masiv svalů, takže až na výjimky se

lopatka nespravuje téměř nijak – ty svaly tvoří jakousi dlahu. Jenom se to zafixuje, příslušná horní končetina se ohnutá v lokti zafixuje k hrudníku a ta placatá kost se hojí docela dobře. To nic příliš nákladného není.“

Ale: „Horší je, když se zlomí lopatka v místě jamky, v níž je uložen kloub horní končetiny – to je potom patálie a jemná mechanika se šroubky...“ upozorňuje chirurg a dodává, že se zpravidla jedná o sportovní úrazy z lyží. Dobrým nástrojem k fraktuře lidské lopatky je prý i motocykl – čím výkonnější, tím účinnější.

Takže i tady může přijít ke slovu „jemná strojařina“, ale srovnání nám vychází přece jen jasně v neprospěch turbínové lopatky - tu vyspravit dá mechanikům daleko víc práce. Chirurgové mohou spoléhat především na léčivou moc lidského těla, což u turbíny neplatí.

Smutný konec velikána

S velkou pozorností se setkala likvidace 80 metrů vysokého komína bývalé výtopny na Borech.

Před několika desetiletími bylo velkou atrakcí, když se nějaký objekt likvidoval odstřelem, postupem času ale tato metoda zevšedněla. Docela obyčejné bourání se naopak začalo líbit. Pravdou ovšem je, že v tomto případě se jednalo o objekt velmi atraktivní, a tak ani není divu, že se v různých stádiích destrukce objevovaly jeho fotografie pravidelně na stránkách tisku.

Připomeňme si tedy i my s trochou povinné piety, že dosluhující techniku, překonanou tou novější a modernější, čeká zpravidla smutný konec. Drahý borský komín, sloužil jsi obětavě řadu let, čest tvoji památce!

Podívejme se při této příležitosti, jak je to s některými plzeňskými výškovými dominantami. Náš teplárenský komín se se svými 170 metry řadí samozřejmě do čela a není pravděpodobné, že by byl v nějaké vůbec dohledné době překonán. Hned za ním je se 120 metry komín

Plzeňské energetiky ve škodovácím areálu, ale budme s oběma komíny vrcholně skromní – věž chrámu Sv. Bartoloměje měří sice „jen“ 102 metry, přihlédneme-li ale k tomu, kdy byla vztyčena, musíme hluboce smeknout. A to, s tím se nedá nic dělat, nebereme vůbec v potaz estetickou stránku věci.... Zatímco oba komíny jsou stavbami sice i tak hezkými (takový falický symbol najde vždy své příznivce), ale přece jen čistě technicky-účelovými, věž chrámu je v tomto smyslu převyšuje mnohokrát.

Stavba Hutního projektu na nábreží (dnes se jmenuje Bohemia Business Centrum) dosahuje výšky pouhých 54 metrů a věže synagogy jen čtyřiceti.

Abychom to s tou skromností nepřehnali, řekněme si, že věž chrámu na náměstí Republiky a teplárenský komín jsou výškovými dominantami Plzně. Ostatní jsou „pod hranici vnímání“.

Reportáž (ne)psaná na obrátce

Že je Plzeňská teplárenská v České republice lídrem ve výrobě elektřiny z biomasy, to není pro odborníky žádným tajemstvím, ale vnímá to i široká veřejnost? Asi moc ne. A to jsme se rozhodli změnit. Přečtěte si v následujících řádkách s jakým (ne)úspěchem....

Nejčtenějším českým tzv. seriózním deníkem je Mladá fronta DNES – jejich průměrných denních skoro 300 tisíc výtisků čte přes milion čte-

trárnou, a proto dodává do sítě jen necelé procento v ČR vyrobené elektřiny

na této straně), který jí vysvětlil ekonomické, ekologické, logistické a další souvislosti výroby elektřiny z biomasy a další plány s tímto zdrojem energie v Plzni. Výrobní ředitel Z. Dongres ji pak seznámil s provozem, předvedl sušičku biomasy a J. Klímovou jsme pak po asi třech hodinách doručili zpátky do Prahy

na uhlí. Rekordy v tomto oboru lárou ČEZ a Plzeňská teplárenská“. Celá půlstrana byla přitom věnována jakémusi spekulantovi, jehož firma díky státní podpoře vydělá na jednom instalovaném megawattu na výrobu solární energie za 25 let životnosti 110 milionů korun! Čtete

J.A. Komenský kdysi napsal, že: „Příčinou většiny lidských běd bývá přečasto naše pýcha.“. Možná to platí i o nás.... Ale co, zkusíme to třeba v Hospodářských novinách ?

MLADÁ FRONTA
DNES
PONDĚLÍ 26. DUBNA 2008

nářů. Na jejich regionálních stránkách Plzeňského kraje je PT celkem dobře „zabydlena“, ale o stránkách, věnovaných v tomto listě ekonomice v celostátním rozsahu to tvrdit nelze. Abychom k našim „zeleným“ aktivitám přilákali pozornost žurnalistů, nechali jsme zpracovat odbornou studii, upravenou tak, aby byla mediálně využitelná. Vyplývá z ní to, co už dávno víme:

▶ že Plzeňská teplárenská je především teplárnou, nikoliv elek-

▶ že Plzeňská teplárenská vyrábí v rámci ČR 5% z veškeré elektřiny, pocházející z obnovitelných zdrojů
▶ že tento poměr jasně ukazuje, jaký ekologický náskok má Plzeňská teplárenská před ostatními výrobci elektřiny

S těmito fakty jsme oslovili redaktorku Mladé fronty DNES, která se zabývá energetikou, Janu Klímovou a po dohodě jsme ji jednoho krásného dne na obrátku přivezli do Plzně. Absolvovala rozhovor s generálním ředitelem T. Drápelou (viz náš „film“

- s pevným přesvědčením, že jsme ji jako novinářku zaujali....

Možná zaujali, ale výsledek byl tristní – v určený den 28. 4. 2008 se v Mladé frontě DNES skutečně objevil obsáhlý materiál o využívání obnovitelných zdrojů k výrobě energie, ale prim v něm hrála z pohledu energetiků zcela marginální sluneční energie, štedře podporovaná státem. O Plzeňské teplárenské se tam objevil pouze následující odstavec:

„V biomase vládne zatím spalování dřevní štěpky a jiného odpadu ze dřeva v běžných kotlích

dobře – zisk 110 milionů z instalovaného megawattu. Tomu se už říká štedrá státní podpora.....

Nenasazujeme ovšem paní redaktorce Klímové psí hlavu. V novinách to není tak, že co redaktor napíše, to se otiskne. Řídící proces v redakci je daleko složitější, rozhodování o tom, co se nakonec objeví na stránkách listu má v rukou vedoucí rubriky, editor, případně i další vedoucí pracovníci. O Plzeňské teplárenské se přece jen objevil alespoň sloupek (viz na této straně „Biomasy král věří jádru“), což je ovšem poněkud hubený výsledek.

Biomasy král věří jádru

Praha (jaf) - „Zelená energie je dobrá věc, ale je to hlavně politika.“ „Bez uhlí a jádra to nepůjde.“

Zdá se, že jde o výroky zastávce starých energetických časů. Jsou to však názory šéfa Plzeňské teplárenské Tomáše Drápely, jehož firma je rekordmanem co do podílu výroby elektřiny z biomasy.

Plzeňská teplárenská za letošní první tři měsíce vyrobila ve zdroji o výkonu 110 MW z biomasy 20 procent veškeré elektřiny, kterou jinak vyrábí z hnědého uhlí. V tomto způsobu tak nemá ve střední Evropě konkurenta. „Vyrobit energii z biomasy je pořád dvakrát dražší než z uhlí. Ale loni se nám to už začalo vyplácet,“ říká Drápel.

S biomasou začal před lety podle svých slov hlavně proto, že firma patří městu a zdálo se mu to výhodné spíš politicky. Systém na částečnou náhradu uhlí dřevní štěpkou, granulami triticales a odpadem z Plzeňských pivovarů stál sto milionů.

Zajímavé to podle Drápely začalo být až nedávno, kdy regulační úřad zvýšil výkupní cenu elektřiny z biomasy a zároveň se zvedla cena povolenek CO₂. Ty firma prodává za ušetřené uhlí, kterého bylo za první kvartál téměř 18 tisíc tun. Proto investuje dalších 900 milionů do kotle, kde se bude spalovat jen biomasa.

Nynějších 20 procent zelené energie je však podle Drápely stejně maximum. Při větších objemech je totiž už problém se skladováním biomasy a jejím nákupem. „Budoucnost tak bude stejně v uhlí a jádru,“ dodává.

Pozdě, ale přece

V letošním prvním čísle Teplárnika chyběla z důvodu její nemoci fotografie Vladimíry Kromerové, která patří mezi oceněné pracovníky Plzeňské teplárenské za rok 2007. Tuto chybu tedy napravujeme v prvním možném termínu – v letošním druhém čísle. Připomeňme jen ještě, že byla oceněna za mimořádnou odbornost a pečlivost věnovanou účetnictví a oblasti majetku. Opožděně blahopřejeme!

Turnaj ve stolním tenisu

Na den čarodějnic (30.4. – pozn. red.) se uskutečnil v SOKOLE V. v Klášterní ulici v Plzni již tradiční turnaj zaměstnanců ve stolním tenisu, aby si jako každoročně (již popáté) poměřili své síly.

Po úvodní prezentaci byl turnaj odstartován úvodními zápasy. Snaha a soustředění některých borců v zápasech vedla k dlouhým i pohledným výměnám a na konci i překvapivým výsledkům. Favoritů bylo několik a v průběhu turnaje vykrystalizovala trojice, která si vzájemnými zápasy určila i pořadí na stupních vítězů. Novým teplárenským králem se stal Daniel Walter (viz foto), který sesadil z trůnu trojnásobného vítěze R. Klimeše (obsadil 3. místo, V. Kubeček 2. místo). Pro zasvěcené ale nejsou jeho výsledky žádným bleskem z čistého nebe, neboť svojí formu trvale „ladí a piluje“ v oddíle stolního tenisu i účastí v registrované stolně-tenisové soutěži. Svými vyrovnanými výkony v jednotlivých zápasech tedy jen potvrdil svoji stále ros-

toující formu. Oficiální konec turnaje patřil vyhlášení výsledků a předání věcných cen pro zúčastněné borce. Definitivní tečka za skončeným kláním byla napsána při posezení

v hospůdce nad zlatavým mokem, kde se znovu a znovu probíraly a komentovaly rozhodující zápasy a nevyjpatější momenty hry.
Ota Hamták a Roman Klimeš

Pevný kurz i v klidných dobách ...

Pevný kurz v turbulentních dobách

„Pevný kurz v turbulentních dobách“ se jmenoval vůbec první článek v prvním čísle informačního čtvrtletníku Plzeňské teplárenské v roce 2001. Jeho autorem byl tehdejší generální ředitel Josef Wenig. Po složité operaci srdce se pak stal ředitelem pro strategii a technickým ředitelem. Na tomto postu setrval až do 31. května letošního roku, kdy se s Plzeňskou teplárenskou loučí. Připomeňme jen, že stál u zrodu Plzeňské teplárenské jako akciové společnosti a především se podílel na její změně z obyčejné městské výtopny na moderní energetický podnik. Podílel se také na startu strategické investice do kogeneračního bloku před víc než deseti lety. Od oboru a přátel se ale nechce úplně odtrhnout a tak všem sděluje, že bude nadále na e-mailových adresách jwenig@atlas.cz a pepawe@gmail.cz. Přejme mu dobré zdraví a plodné roky v Plzni i na chalupě v Damnově, příjemné každoroční koupání v termálních lázních v maďarském Sárváru a jak stojí v titulku - jako vždy pevný kurz a klidnou plavbu.

Technický ředitel

Novým technickým ředitelem Plzeňské teplárenské se od 1. 6. 2008 stává ing. Jiří Holoubek (30). je absolventem Strojní fakulty ZČU, PT je jeho prvním zaměstnavatelem (od roku 2002), dokonce se nám tu i oženil (manželka Kristýna je v současné době na mateřské dovolené s malou Bářou, která oslavila před pár týdny první narozeniny). V poslední době se J. Holoubek věnoval především přípravě výstavby IV. etapy, tzv. „Zeleného bloku“, podle posledních zpráv úspěšně!

Soutěžito

Máte snahu něco zlepšit, něco Vás zdržuje a znepríjemňuje Vám život nebo nefunguje tak, jak má? Zapište se do soutěže vyhlášené generálním ředitelem.

Pokud se Váš nápad zrealizuje, bude odměněn jednak autor nápadu, jednak realizátoři.

A jak na to?

1. Popište Váš nápad
2. Popište cílový stav, přínosy, apod.
3. Předějte výše uvedené ing. Patzenhaurové nebo Vašemu řediteli nebo do sekretariátu generálního ředitele

Nejlepší nápad bude navíc vyhodnocen jako „nejlepší nápad roku 2008“.